

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XIII. Vnde haec transtulerit, exquiritur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

Eden, hoc est terrestri Paradiso confundit Homil. 1. in Cantic. ait enim: Qui autem dignus A fuerit redire & esse cum Christo, quique in parvo fidelis inventus constituetur super multa, ille gustabit, & capiet voluptatem Domini, perductus ad locum quemdam, qui pro huiusmodi ciborum copis & varietatibus, deliciarum nominatur locus. Propter quod & in Eden positus dicitur, quod delicias indicat. Quo de terrestri Paradiso quid senserit, infra explorabimus.

XIII. Haulta sunt & illa fere à Platonis fontibus: nam beatitudinem in Dei similitudine sitam ille voluit. Testes Laërtius in Platone, & Clemens Alexandrinus Strom. libr. 2. qui & in eadem fuisse Stoicos sententia demonstrat, & Abammon Ægyptius in responsione ad Epistolam Porphyrij. Plato præterea in Phadone, postquam Inferni topographiam descripsit, narrat animas, quæ virtutem inter & vitium mediâ tenuerunt viam, post latam de se sententiam ad Acherontem profectas, conscensis vehiculis ad Acherusiam B paludem deportari, expiatisque illic per supplicia sceleribus solvi, & præmia tandem rerum bene gestarum referre, & ad animalium etiam generationem nonnumquam remitti: quæ vero insanabilibus sese facinoribus alligarunt, in Tartarum absque ulla futuri exitus spe præcipitari: at quorum crimina sanari possunt, proici & illas in Tartarum, sed transacto illic anno, fluûu inde ejici, & ad Acherusiam revolvi, nec ante liberari, quam eos exoraverint, quos injuria vel morte affecerunt: quæ puram autem & infontem duxerunt vitam, eas regionem quamdam superiorem, & delitiis affluentem, quæ terræ supereminet, ascendere; nonnullasque ex iis Philosophiæ præceptis institutas corporea mole liberari penitus, & in amœniora loca concedere. Præcipue notandum venit illud Plotini C Enn. 3. libr. 4. cap. 6. quo animarum ad superiora progressarum nonnullas asseverat in sensibili hoc mundo vitam agere, alias extra hunc mundum: quæ in sensibili mundo degunt, alias penes Solem, vel aliquem Planetam, alias in Firmamento ævum agitare, unamquamque pro meritis. Dicitaverat vero iam ante Pythagoras, ut refert Laërtius, ἡ ψαῖα ἔσται ἡ ἀέρα

Laërtius in Pythagora

ἡ ψαῖα ἔσται ἡ ἀέρα, ærem omnem animis plenum esse. Atque hæc interpolata Origenes ad Scripturæ sacre effata utcunque aptavit.

Terra autem illa Firmamenti convexis incumbens, quam describit Adamantius, alteri huic persimilis est, quam libro eodem Plato commemorat, ubi ait ἡ γῆ καὶ ἡ ἀέρα ἐστὶν ἡ ψαῖα καὶ ἡ ἀέρα ἐστὶν ἡ ψαῖα, ἡ δὲ ἀέρα ἐστὶν ἡ ψαῖα, ἡ δὲ ἀέρα ἐστὶν ἡ ψαῖα. Puram terram in puram esse caelo, in quo sunt Astra, quod multi ex his qui huiusmodi de rebus differere solent, atherem appellant. cuius hæc esse faciem, & in concava terra semper consuere. Hinc Tertullianus libr. De anima, cap. 55. Sed in athere dormitio nostra cum pueris Platonis; aut in aère, cum Arto; aut circa Lunam, cum Endymionibus Stoicorum. Vetusta quoque illa Poëtarum Theologia Beatorum animas in terram quamdã, Elysium nempe nemus recipi canebat. Inde Christianis objectabat Celsus nos ab Æthnicis edoctos dixisse abituras post mortem animas in aliam terram hæc meliorem. Tum vero magistri sui Origenem pudit, & quæ à Platone didicerat, referre maluit ad Moysen, qui bonis Deum induxit promittentem terram lacte & melle manantem; cuius symbolum esse & imaginem Iudæam hanc terrenam & Hierusalem dixit, juxta Apostolum Ebr. 12. 22. In eorum argumentum quibusdam utitur Davidis testimoniis, frangi hominibus terræ cuiusdam hereditatem pollicentis. Illius quoque terræ gemmas ab Isaiâ E 54. 12. transfuisse Platonem arbitratur, ac reliqua itidem quæ ad hanc fabulam pertinent, quemadmodum & à Moysè, aliisque Prophetis. Aggæum vero nominatim laudat, qui terram ab Arida manifeste distinguit.

Orig. libr. 7. contra Cels.

Agg. 2. 6.

XIV. Origenianos errores libris *de anima* insertos percensens Hieronymus in Epist. 59. ad Avit. memoratos illos de suprema felicitate, ac diversis felicitatis gradibus minime prætermisit. Primum huius Epistolæ caput legi velim, ac alterum item, quod in his verbis, è fine secundi De principiis libri petitis, definit: *Cumque in tantum profecerimus, ut nequaquam carnes & corpora, forsitan ne anima quidem fuerimus, sed mens & sensus ad perfectum veniens, nullaque perturbationum nullo caligami, intuebitur (legendum fortasse, intuebitur) rationabiles, intelligibilesque substantias facie ad faciem.* Legi velim & quartum eiusdem caput Epistolæ, quo F dixisse Origenem prodit Hieronymus, adversus animas in rerum fine ad cœlestem Hierusalem properantes adversariarum Fortitudinum bella consurgere, ne animarum remollescat virtus, sed ut prælis exercitæ novum roboris incrementum capiant. Tangit id & Theophilus Pasch. 2. cum somniasse dicit Origenem ascendere animas in cælum, & descendere; & nunc proficere, nunc ad inferiora delabi. Variarum quoque cœli mansionum figmentum perstringit paulo inferius, dixisse Origenem tradens, *corpora que resurgunt, post multa sæcula in nihilum dissolvenda, nec futura aliquid, nisi cum de calorum mansionibus anime ad inferiora dissipata, indiquerint novis, quæ alia rursus sicut, prioribus omnino deletis.* Totam hanc etiam de cœlo novo, & terra nova, deque cœlesti illo mundo, huius nostri persimili, commentationem ex-

Epist. Hier. 64. cap. 4.

ussat Hieronymus cap. 4. Epist. 59. ad Avit. At immerito Origenem culpât Epiphanius,